

Сонце під голови

Яків Савченко

Підпалимо небо – і кинемо душі в повітря!
В степах рознуздаєм сліпого коня.
...Клекоче огонь нам – навіки повірте!
Співає земля.

Виходимо босі – і коси ми точим, —
Журба наша, гнів – огневий стрілольот!..
Ще й досі нам сниться, як вигнили очи
На твані болот...

Ще й досі ми бачимо: – юрби на площах,
Розтерзані діти в залізних вікнах.
А вечір кривавий їх кров'ю полоще,
Хрипить на тілах...

Тепер нам великим – не плакати погребно:
В серцях наших теплих – ворота вікам.
Сьогодні ми вкриємось зоряним небом,
А сонце під голови нам.